

**Poprawka do ustawy
z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54,
poz. 535, z późn. zm.¹⁾)**

Art. 43 ust. 1 pkt 16 otrzymuje brzmienie: „16) dostawę towarów, o której mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2, ~~przez producenta~~, której przedmiotem są produkty spożywcze, z wyjątkiem napojów alkoholowych o zawartości alkoholu powyżej 1,2% oraz napojów alkoholowych będących mieszaniną piwa i napojów bezalkoholowych, w których zawartość alkoholu przekracza 0,5%, jeżeli są one przekazywane na rzecz organizacji pożytku publicznego, w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, z przeznaczeniem na cele działalności charytatywnej prowadzonej przez te organizacje.”

Uzasadnienie

Zmiana polega na wykreśleniu w treści obowiązującego przepisu słów „przez producenta”. Punkt 16, art. 43 ust. 1, który został dodany ustawą z dnia 7 listopada 2008r. (Dz.U. nr. 209, poz. 1320), a który wszedł w życie 1 stycznia 2009r. wprowadził do krajowego systemu podatku od towarów i usług długo oczekiwaną i społecznie konieczną instytucję zwolnienia z opodatkowania podatkiem od towarów i usług dla transakcji, których przedmiotem jest nieodpłatne przekazywanie produktów spożywczych przez producentów na rzecz organizacji pożytku publicznego z przeznaczeniem na cele charytatywnej działalności prowadzonej przez te organizacje.

Niespełna dwa lata obowiązywania tej regulacji przyniosł rezultaty, które potwierdziły oczekiwania pokładane w tej instytucji. W roku 2009 producenci produktów spożywczych przekazali około 3500 ton więcej żywności niż w roku 2008, co stanowi wzrost o 60 % w stosunku do roku poprzedniego, w którym obowiązywały stare niekorzystne dla dobroczyńców przepisy.

Niestety wprowadzona zmiana do ustawy o podatku od towarów i usług poprawiła sytuację tylko części potencjalnych darczyńców. Takiej możliwości nie ma natomiast ciągle sklepikarz, który chciałby pomóc osobom potrzebującym. Podkreślić należy zaś, iż znaczna część żywności ulega zniszczeniu właśnie na tym etapie dystrybucji. Sklepiarz niszczy bowiem niesprzedany chleb, który - w przypadku objęcia zwolnieniem z VAT - mógłby ofiarować tak samo, jak dzisiaj to może zrobić piekarz.

Takie różnicowanie pozycji wytwórcy (piekarza) i handlarza (sklepiarza), których intencją jest pomoc dla ubogich dwóch osób jest niezasadne i społecznie krzywdzące.

Jednym z zadań Państwa jest opieka nad jego obywatelami. Ta opieka powinna się przejawiać także w zapewnieniu obywatelom życia na godnym poziomie. Zapewnienie posiłków jest niewątpliwie jednym z przejawów zapewnienia życia na godnym poziomie. Jak pokazuje rzeczywistość, Państwo poprzez swoje organy nie jest w stanie pomóc każdemu. Dlatego też pomoc nie powinna płynąć wyłącznie „z góry” - od organów władzy, lecz także od obywateli, którzy czują obowiązek pomocy potrzebującym. W tym celu, Państwo powinno zachęcać obywateli do wspomagania gorzej sytuowanych. Jeżeli pomoc taka jest utrudniona lub wręcz niemożliwa z powodów czysto fiskalnych, to zadaniem Państwa w tym zakresie powinno być likwidowanie przeszkód towarzyszącym tym działaniom.

Rekomendację zmiany opracowano:

Wojciech Śliż
Starszy Menadżer w Dziale Doradztwa Prawno-Podatkowego
PricewaterhouseCoopers